

‘Onder de Boschboom’

Steenpuist of groenplaats

Nu de voltooiing van de omstreden parkeerplaats aan het Vonk- en Vlamterrein op een oor na gevild lijkt, kunnen voor- én tegenstanders onbewimpeld dit landschappelijk hoogstandje al bewonderen. Een dikke duizend auto's parkeren straks ook onder het maaiveld. De tegenstanders stonden indertijd sterk omdat zij een principieel argument te berde brachten en daar toen in eerste instantie ook afzagen van het mogelijke bezwaar van de altijd verlamdende argumentatie van de kosten. Het beleid van de gemeente is er nu nog op gericht om bezoekers te laten parkeren op transferia aan de rand van de stad. Van daaruit vervoeren snelle bussen toeristen en andere belangstellenden in een handomdraai en vrijwel kosteloos naar het centrum. Dit beleid is en blijft succesvol.

Wat doet u nu, gemeente. U pleegt met de bouw van deze garage fors inbreuk op uw eigen beleid en verloochent zelfs aanvaarde uitgangspunten. Maar de tegenstanders mogen met opgeheven hoofd hun verlies aanvaarden. Er is hier intussen iets groots verricht. De hele omgeving is er van opgeknapt. De onduidelijke allee langs de wat vage vestingwallen heeft aan structuur en richting gewonnen, het water heeft na zijn oorspronkelijke functie een nieuwe kans gekregen. Jonge bomen bloeien er naar hartenlust.

De discussie over de Wolvenhoekgarage brandt nu los. Zeker de geleerdste man uit onze gemeenschap, de stads- en rijksarchivaris, Dr. Louis Pirenne, heeft dat gebouw aan de Wolvenhoek als het allerlelijkste van onze stad gebrandmerkt. Hij zou een pleidooi voor sloop van dat monstrueuze karkas van harte hebben toegejuicht met steun en instemming van veel Bosschenaren.

Goedbedoelde pogingen om het dak ervan te 'vergroenen' en daar een merkwaardig verheven uitzicht te scheppen is een halfslachtig voorstel. Afbraak van deze pijnlijke steenpuist van onnadenkendheid zou eindelijk zorgen voor een magnifiek, zelfs magistraal pleintje met vooral ruim zicht op een karakteristiek bouwwerk van bijna een eeuw oud: het Rijkskantorengedouw, in de volksmond lang het belastingkantoor genoemd, nu nog deel van het gemeentehuis. Aan de westkant van die nieuwe ruimte zien we dan pas goed de fraaie donjon van vastberadenheid met naaldspits; in het oosten de stromende Dieze als grens en aan de zuidkant de Waterstraat met een muur van het Noord-Brabants museum.

Uitdagender plek in het centrum van de stad als een groenplaats voor wandelaars en fietsers, verlost van die voortdurende rommelzooi van gestapelde auto's en verwarrend verkeer. Hoe vul je zo'n ontwakend pleintje in. Je kunt denken aan de bouw van enkele betaalbare (flat-)woningen, een terrasje, wellicht een plek voor een boom en wat groen. Maar een programma van eisen zijn voor iedere architect gemakkelijk af te lezen aan een al bestaande invulling van zo'n stukje stad midden in de Snellestraat. Met vindingrijke, architectonische zorgvuldigheid is dat ingericht als een ikoon van gezelligheid en plezier midden in een gebouwde omgeving.

Laat dus (taak voor de BAI?) een architect – zonder prijsvraag – grondig nadenken over de inrichting van zo'n nieuwe groenplaats en daarvoor een creatief plan ontwerpen. En, gemeente, logenstraf uw imago van besluiteloosheid, en voer het uit.

Theo Hoogbergen

Reactie: hoogbergened@home.nl

'Onder De Boschboom' is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@kringvrienden.nl